

Lovtidende A

2014

Udgivet den 2. april 2014

31. marts 2014.

Nr. 332.

Bekendtgørelse af kommissionsloven

Herved bekendtgøres kommissionsloven, jf. lovekendtgørelse nr. 636 af 15. september 1986, med de ændringer, der følger af § 3 i lov nr. 271 af 2. maj 1990, § 37 i lov nr. 272 af 2. maj 1990 og § 9 i lov nr. 718 af 25. juni 2010.

Kapitel I.

Almindelige bestemmelser

§ 1. Denne lovs bestemmelser kommer kun til anvendelse, for så vidt ikke andet følger af aftale eller af handelsbrug eller anden sædvane.

Stk. 2. En undtagelse fra denne regel hjemles ved § 45.

§ 2. Ved handlende forstås i denne lov enhver, der gør sig til bedrift at afhænde dertil indkøbte varer, at drive veksele- eller bankforretning, forsikringsvirksomhed, kommissionshandel, forlagsvirksomhed, apotek, beværtning, håndværk eller fabrik, at overtage udførelse af bygnings- eller anlægsarbejder eller at befordre personer, gods eller meddelelser, samt enhver, som er handelsagent. Dog anses ikke som handlende den, som uden anden medhjælp end sin ægtefælle, sine børn under 15 år og sit hustyende driver beværtning, håndværk, befordringsvirksomhed eller sådan ringe handel, hvortil ikke kræves særlig adkomst, eller hvortil borgerskab udstedes uden betaling.

§ 3. Når nogen, som efter denne lov skal »give meddelelse«, har indleveret meddelelsen til befordring med telegraf eller post eller afsendt den på anden forsvarlig måde, går det ikke ud over ham, at meddelelsen forsinkes eller ikke kommer frem.

Kapitel II.

Om kommission

Indledende bestemmelser

§ 4. Ved kommissionær forstås i denne lov den, som har påtaget sig det hverv at sælge eller købe varer, værdipapirer eller andet løsøre for en andens regning, men i eget navn. Den, for hvis regning salget eller købet skal ske, kaldes kommittent.

Stk. 2. Er kommissionæren handlende, og går hvervet ud på salg eller køb, som falder indenfor hans bedrift, kaldes han handelskommissionær og forholdet handelskommission.

§ 5. Får nogen, som erhvervsmæssigt driver virksomhed som handelskommissionær, anmodning fra en anden, med hvem han står i forretningsforbindelse, om at besørge salg

eller køb, der falder indenfor denne hans virksomhed, skal han uden ugrundet ophold give meddelelse, hvis han ikke vil overtage hvervet. Gives sådan meddelelse ikke, anses hvervet for overtaget.

§ 6. Når nogen, som har fået gods tilsendt for at sælge det i kommission, ikke vil udføre hvervet, men dog tager sig af godset, har han panteret i det for, hvad han i denne anledning har at fordrage efter de nedenfor om kommissionæren givne regler.

Om kommissionærens pligter

§ 7. Kommissionæren skal ved udførelsen af sit hverv varetage kommittentens interesser. Han skal følge kommittentens forskrifter, så vidt det er muligt, og give ham underretning om forhold, som er af betydning for hvervet, særlig om afsluttede aftaler, samt aflægge regnskab og afgive, hvad der tilkommer kommittenten. Dog behøver handelskommissionæren ikke at meddele kommittenten navnet på den, med hvem han har sluttet aftale, medmindre pligt hertil følger af §§ 57 og 58.

§ 8. Udkræver omstændighederne, at kommittentens forskrifter fraviges, skal kommissionæren uden ophold underrette kommittenten derom og forlange hans bestemmelse. Kan denne ikke afventes, skal kommissionæren handle, som omstændighederne tilsiger.

Stk. 2. Dette gælder også, når kommittenten har foreskrevet, at godset ikke må sælges billigere eller købes dyrere end til en angiven pris (limitum). Limitum anses ikke sat alene derved, at en pris er anført af kommittenten i en salgskommissionæren tilstillet nota.

§ 9. Er limitum foreskrevet, bør kommissionæren alligevel søge at opnå en fordelagtigere pris, hvis forholdene ved aftalens indgåelse gør det muligt.

§ 10. Kommissionæren er pligtig at drage omsorg for gods, som kommittenten tilstiller ham til salg, eller som han køber for kommittentens regning. Hvis ikke andet følger af forholdene, skal han holde godset adskilt fra andet gods.

Stk. 2. Handelskommissionæren er pligtig at holde godset brandforsikret, for så vidt ikke dets art, eller forholdene i øvrigt medfører, at forsikring er nødvendig.

§ 11. Har kommittenten tilstillet handelskommissionæren gods til salg, er denne pligtig at undersøge godset i sådan udstrækning, som ordentlig forretningsbrug i handelskommission kræver.

§ 12. Viser der sig ved modtagelsen eller senere mangler ved gods, som er tilstillet kommissionæren til salg, skal han underrette kommittenten derom. Afgiver han ikke sådan underretning uden ugrundet ophold, efter at han har opdaget eller burde have opdaget mangelen, er han erstatningspligtig efter bestemmelsen i § 17 for den derved forvoldte skade.

§ 13. Kommissionæren skal godskrive kommittenten alt, hvad han har opnået gennem aftale med trediemand.

§ 14. Står kommissionæren ifølge aftale, handelsbrug eller anden sædvane del credere, hæfter han overfor kommittenten som selvskyldner for opfyldelsen af aftale, som han for dennes regning indgår med trediemand.

Stk. 2. Selv om handelskommissionæren ikke står del credere, kan kommittenten kræve, at han opfylder aftalen, når kommissionæren ikke i sin underretning til kommittenten om hvervets udførelse opgiver navnet på den, med hvem han har sluttet aftalen.

§ 15. Har en kommissionær afsluttet en aftale for kommittentens regning, og har han ved afslutningen eller senere forsømt sine pligter, kan kommittenten afvise aftalen, såfremt hans interesser er væsentligt tilsidesatte, eller kommissionæren har handlet svigagtigt.

Stk. 2. Kan kommittenten, når han således afviser aftalen, på grund af bestemmelsen i § 54 ikke få gods tilbage, som kommissionæren har solgt, skal denne betale dets værdi.

§ 16. Har kommissionæren købt over eller solgt under limitum eller i øvrigt til en ufordelagtigere pris end den, der burde være opnået, kan kommittenten ikke af den grund afvise aftalen, når kommissionæren uden ugrundet ophold betaler ham prisforskellen eller stiller ham betryggende sikkerhed derfor. Dette gælder dog ikke, når kommittenten ved kommissionærens adfærd har lidt skade eller ulempe, som ikke dækkes af prisforskellen, og som berettiger til afvisning efter § 15, eller når kommissionæren har handlet svigagtigt.

§ 17. Forsømmer kommissionæren sine pligter overfor kommittenten, skal han erstatte den skade, som derved forvoldes denne.

§ 18. Har kommissionæren forsømt sin pligt ved at sælge under eller købe over limitum, og afvises aftalen ikke, bliver i mangel af bevis for, at større skade er lidt, som erstatning at svare forskellen mellem den aftalte pris og limitum. Har omstændighederne udkrævet en afvigelse fra limitum, men er afvigelsen ved kommissionærens forsømmelse blevet større end påkrævet, skal erstatningen udgøre mindst forskellen mellem den pris, der er opnået, og den, der burde være opnået.

§ 19. Har salgskommissionæren forsømt sin pligt ved uberettiget at give kredit eller anden henstand med købesummens betaling, og bliver aftalen ikke afvist, hæfter kommissionæren for købesummen, selv om han ikke står del credere, og er pligtig at betale den til den tid, kommittenten vil have kunnet fordre den, hvis henstanden ikke var givet.

Stk. 2. Oplyser kommissionæren, at der kun ville være opnået en lavere pris, hvis henstanden ikke var givet, er han ikke pligtig at betale mere end denne pris.

§ 20. Formener kommittenten, at kommissionæren har forsømt sine pligter, og vil han derpå støtte nogen ret efter §§ 15, 17 og 19, skal han give kommissionæren meddelelse om, at han vil påberåbe sig forsømmelsen. Meddelelsen skal gives uden ugrundet ophold, efter at han fra kommissionæren har modtaget underretning om, hvorledes denne har forholdt sig. Gives sådan meddelelse ikke, kan kommittenten ikke påberåbe sig forsømmelsen. Indeholder meddelelsen ikke, at kommittenten vil afvise en aftale, der er sluttet for hans regning, kan han ikke senere gøre sådan ret gældende.

§ 21. I handelskommission har kommittenten, hvis han er handlende, og købet er sket for hans bedrift, den samme undersøgelsespligt, som påhviler køberen efter loven om køb § 51.

§ 22. Viser det sig, at gods, som er købt for kommittentens regning, lider af en mangel, og vil kommittenten påberåbe sig denne, skal han uden ugrundet ophold give kommissionæren meddelelse derom.

Stk. 2. Giver han ikke sådan meddelelse, uagtet han har opdaget eller burde have opdaget mangelen, kan han ikke senere gøre den gældende overfor kommissionæren, undtagen for så vidt denne hos sælgeren, fragtføreren eller andre kan få fyldestgørelse for det krav, han i den anledning måtte have mod denne.

§ 23. Er gods, som er købt for kommittentens regning, leveret for sent, og vil kommittenten påberåbe sig dette, skal han give kommissionæren meddelelse derom uden ugrundet ophold, efter at godset er ankommet til ham, eller det ved underretning fra kommissionæren eller sælgeren har vist sig, at leveringen er sket for sent. Giver han ikke sådan meddelelse finder bestemmelsen i § 22, 2det stykke, tilsvarende anvendelse.

§ 24. De i §§ 20, 22 og 23 givne regler kommer ikke til anvendelse, når kommissionæren har handlet svigagtigt, eller når han har gjort sig skyldig i grov uagtsomhed, og denne medfører betydelig skade for kommittenten.

§ 25. Er gods, som er købt for kommittentens regning, overgivet til ham, og har han ikke inden et år derefter givet kommissionæren meddelelse om, at han vil påberåbe sig en mangel, kan han ikke senere gøre den gældende i videre omfang end i § 22, 2det stykke, bestemt. Dette gælder dog ikke, når kommissionæren har påtaget sig at indestå for godset i længere tid, eller når han har handlet svigagtigt.

§ 26. Afviser kommittenten gods, som kommissionæren har købt for hans regning, finder angående hans pligter og

rettigheder de i loven om køb §§ 55-58 givne regler tilsvarende anvendelse.

Om kommissionærens rettigheder

§ 27. Handelskommissionæren er berettiget til provision af aftale, han afslutter for kommittentens regning, dog kun hvis tredjemands forpligtelse ifølge aftalen opfyldes. Skal levering ske efterhånden, og skal betaling erlægges særskilt for hver levering, kan kommissionæren forlange provision af de leveringer, som er gået i orden.

Stk. 2. Når tredjemands forpligtelse ifølge aftalen ikke opfyldes, er kommissionæren dog berettiget til provision, såfremt dette skyldes kommittenten eller en hændelse, som denne ikke kunne have påberåbt sig overfor tredjemand, hvis han selv havde afsluttet aftalen.

§ 28. Bliver købesummen kun delvis betalt, og skyldes dette ikke sådant forhold som i § 27, 2det stykke, nævnt, har salgskommissionæren ikke ret til provision. Hvis den provision, som ville have tilkommet kommissionæren, såfremt hele købesummen var blevet betalt, overstiger, hvad der mangler i fuld betaling, har kommissionæren dog ret til forskellen.

Stk. 2. Hvad ovenfor er bestemt, finder tilsvarende anvendelse med hensyn til indkøbskommissionærens ret til provision, hvis sælgerens forpligtelse ifølge aftalen kun delvis opfyldes.

§ 29. Kommissionæren har krav på særlig godtgørelse for udgifter til porto, telegrammer, telefonsamtaler og forsikringspræmier samt for andre beføjede udgifter, for såvidt ikke provision eller andet vederlag er beregnet på at skulle udgøre betaling også for dem. Han kan beregne sig godtgørelse for afgivelse af lagerrum eller andet oplagssted og for transport og arbejde af lignende art, selv om han ikke i så henseende har haft nogen særlig udgift.

§ 30. Har kommissionæren selv måttet opfylde en aftale overfor tredjemand, kan han kræve dækning hos kommittenten.

Stk. 2. Forskudsbetaling, som indkøbskommissionæren uden kommittentens tilladelse har erlagt til sælgeren, er kommittenten kun pligtig at dække, for såvidt sælgerens forpligtelse ifølge aftalen opfyldes.

§ 31. Salgskommissionæren, som har givet kommittenten forskud på købesummen, eller som i øvrigt i anledning af hvervet har noget krav mod kommittenten, har for sådan fordring panteret i det gods, der er tilstillet ham til salg, når han eller nogen på hans vegne er i besiddelse af godset eller af konnossement eller fragtbrev af sådan beskaffenhed, at afsenderen ikke uden at forevise det kan råde over godset.

§ 32. I Gods, som en handelskommissionær har modtaget til salg, har han panteret efter § 31 også for fordringer, som hidrører fra andre kommissionsherv fra kommittenten, såfremt denne er handlende, og hvervet falder indenfor hans bedrift.

§ 33. I kraft af den ved §§ 31 og 32 hjemlede panteret kan salgskommissionæren, for såvidt hans sikkerhed ellers ville

udsættes for fare, holde godset tilbage, når kommittenten fordrer det udleveret, og i øvrigt undlade at følge hans forskrifter. Dog må kommissionæren ikke sælge godset imod kommittentens vilje undtagen i de tilfælde, som omtales i næste paragraf.

§ 34. Når den fordring, som er sikret ved panteretten, er forfaldet, kan kommissionæren sælge godset til sin fyldestgørelse. Er godset udsat for hurtig fordærvelse, eller vil dets bevaring medføre uforholdsmæssig store omkostninger, kan kommissionæren, for såvidt hans sikkerhed ellers ville udsættes for fare, sælge det, selv om fordringen ikke er forfaldet. Finder salg sted, har kommissionæren samme ret til provision, som ellers ville have tilkommet ham.

Stk. 2. Forinden salg finder sted, skal kommissionæren så vidt muligt med rimeligt varsel afkræve kommittenten betaling under tilkendegivelse af, at godset vil blive solgt, hvis betaling ikke erlægges. Foregår salget ved en forsvarligt bekendtgjort og afholdt auktion eller på anden forsvarlig måde, kan kommittenten ikke gøre nogen indsigelse mod den opnåede pris.

§ 35. Har salgskommissionæren solgt godset i henhold til hvervet, kan han ved salg eller på anden måde råde over fordringsretten mod køberen, for såvidt det er fornødent til fyldestgørelse af forfaldne fordringer på kommittenten, for hvilke han ville have haft panteret i godset, hvis dette havde været i hans besiddelse. Regelen i § 34, 2det stykke, 1ste punktum, finder tilsvarende anvendelse.

§ 36. Hvad der i §§ 31-35 er bestemt om salgskommissionæren, finder tilsvarende anvendelse på indkøbskommissionæren, dog at han, når han sælger godset efter § 34, ikke har krav på provision.

§ 37. Har indkøbskommissionæren sendt godset til kommittenten, og kommer denne under konkurs, kan kommissionæren hindre godsets overgivelse til boet eller kræve det tilbage af dette efter reglerne i loven om køb §§ 39 og 41 og søloven § 166. Ligeledes kan han hindre godsets overgivelse, når kommittenten tages under rekonstruktionsbehandling, eller når dennes formuesforhold i øvrigt viser sig at være sådanne, at han må antages at være ude af stand til ved forfaldstid at betale en fordring, for hvilken kommissionæren ville have haft panteret i godset, hvis det var forblevet i hans besiddelse. Har kommissionæren gjort brug af den angivne ret, kan han gøre sin panteret gældende efter reglerne i §§ 33 og 34.

Stk. 2. Har salgskommissionæren tilbagesendt gods, som han har haft til salg for kommittenten, kommer tilsvarende regler til anvendelse.

§ 38. Er gods, som er indkøbt for kommittentens regning, på grund af forsinkelse fra hans side ikke blevet overgivet i hans besiddelse, har kommissionæren ret til at sælge det for hans regning, når kommissionæren ikke uden væsentlig omkostning eller ulempe kan vedblive med at sørge for det, eller når kommittenten ikke råder over det inden rimelig tid, efter at han dertil er blevet opfordret. Forinden salg finder sted, har kommissionæren så vidt muligt at give kommittenten

ten betimeligt varsel. Foregår salget ved en forsvarligt bekendtgjort og afholdt auktion eller på anden forsvarlig måde, kan kommittenten ikke gøre nogen indsigelse mod den opnåede pris. Kommissionæren kan ikke beregne sig provision af salget.

Stk. 2. Kan salg ikke finde sted, eller er det åbenbart, at de med et salg forbundne omkostninger ikke vil kunne dækkes af salgssummen, er kommissionæren berettiget til at skaffe godset bort.

Stk. 3. Hvad ovenfor er bestemt, finder tilsvarende anvendelse på salgskommissionæren, når han ikke længere er pligtig at beholde gods, som han har modtaget til salg, dog at han, når han sælger godset, har samme ret til provision, som ellers ville have tilkommet ham.

§ 39. Har kommissionæren ifølge hvervet modtaget prøver, mønstre eller andet, som tilhører kommittenten og ikke er bestemt til salg, kan han, for så vidt hans sikkerhed for, hvad han har at fordrø ifølge hvervet, ellers ville udsættes for fare, tilbageholde det modtagne, indtil kommittenten betaler hans fordring eller stiller anden betryggende sikkerhed for dens betaling.

Om kommissionærens selvindtræde

§ 40. Kommissionæren kan kun, når aftale, handelsbrug eller anden sædvane giver ham ret dertil, udføre hvervet ved at indtræde som køber eller sælger for egen regning.

§ 41. Selvindtræde sker derved, at kommissionæren i sin underretning om hvervets udførelse udtrykkeligt erklærer overfor kommittenten, at han selv er køber eller sælger.

Stk. 2. Vil kommittenten gøre gældende, at kommissionæren ikke ifølge § 40 var berettiget til selvindtræde, skal han give kommissionæren meddelelse derom uden ugrundet ophold, efter at han har modtaget den ovennævnte erklæring. Giver han ikke sådan meddelelse, kan han ikke afvise selvindtrædet af den angivne grund.

§ 42. Kommissionæren har i tilfælde af selvindtræde at varetage kommittentens interesser med samme omsorg, som når han udfører hvervet gennem aftale med tredjemand.

Stk. 2. Med hensyn til prisberegningen gælder særligt, at kommissionæren i alt fald ikke må overtage godset til lavere pris eller levere det til højere pris end den, som var gangbar på det tidspunkt, han afgav erklæringen om selvindtræde. Har salgskommissionæren til et tidligere tidspunkt for egen regning rådet over godset, kan kommittenten i alt fald fordrø den pris, der var gangbar på dette tidspunkt. Har indkøbskommissionæren efter at have fået anmodning om at overtage hvervet, men før selvindtrædet købt sådant gods, som hvervet angår, kan kommittenten fordrø opgørelse efter den pris, som kommissionæren har betalt, medmindre denne oplyser, at købet ikke er sket i anledning af hvervet. Forsømmer kommissionæren, hvad der således påhviler ham med hensyn til prisberegningen, finder bestemmelserne i §§ 15-17, 20 og 24 tilsvarende anvendelse.

§ 43. Når selvindtræde har fundet sted, har salgskommissionæren en købers og indkøbskommissionæren en sælgers rettigheder og pligter mod kommittenten.

Stk. 2. En kommissionær, som foretager selvindtræde, har samme ret til provision, som ville have tilkommet ham, hvis han havde udført hvervet ved at afslutte aftale med tredjemand. Desuden har han ret til godtgørelse efter § 29 for sine udgifter som kommissionær.

§ 44. Har kommissionæren i strid med de virkelige forhold og mod bedre vidende underrettet kommittenten om, at hvervet er udført, kan kommittenten betragte underretningen som en erklæring om selvindtræde og fordrø de i § 42 om prisberegningen givne regler bragt til anvendelse.

§ 45. Bestemmelserne i §§ 41, 42 og 44 kan ikke ifølge aftale, handelsbrug eller anden sædvane fraviges til skade for kommittenten. I andre tilfælde end de i § 44 omtalte kan bestemmelserne i § 42 dog fraviges, hvis kommittenten er handlende, og hvervet går ud på salg eller køb for hans drift.

Om kommissionsforholdets ophør

§ 46. Kommittenten kan til enhver tid tilbagekalde hvervet, og kommissionæren kan til enhver tid frasige sig det. Dog bliver i de i § 50 omtalte tilfælde kommittenten og i de i § 51 omtalte tilfælde kommissionæren erstatningspligtig efter de der givne regler.

§ 47. Kommer kommittenten under konkurs, bortfalder hvervet, når lovgivningens forskrifter om konkursens bekendtgørelse er iagttagne, eller konkursen er eller burde være kendt af kommissionæren. Kommer kommissionæren under konkurs, bortfalder hvervet.

§ 48. Er hvervet ophørt i henhold til bestemmelserne i §§ 46 og 47, har kommissionæren dog, for så vidt det kan ske uden væsentlig omkostning eller ulempe for ham, at foretage, hvad der er fornødent for at beskytte kommittenten mod tab, indtil den selv kan varetage sine interesser.

§ 49. Er hvervet ophørt, kan kommissionæren dog gøre de rettigheder gældende, som tilkommer ham efter §§ 31-39.

§ 50. Når kommissionærens hverv gælder for en bestemt tid, eller det må anses tilsikret kommissionæren at føre en bestemt forretning til afslutning, eller opsigelsesvarsel er eller må anses aftalt, har kommissionæren, hvis hans hverv tilbagekaldes i utide, ret til erstatning for det tab, han derved lider. Dog er kommittenten ikke erstatningspligtig, hvis han i kommissionærens undladelse af at opfylde sine pligter eller andre særlige omstændigheder havde gyldig grund til at tilbagekalde hvervet.

Stk. 2. Hvis kommissionæren frasiger sådant hverv som ovenfor omtalt, og han i kommittentens pligtforsømmelse har gyldig grund dertil, eller hvis sådant hverv bortfalder ifølge kommittentens konkurs, har kommissionæren ligeledes ret til erstatning.

§ 51. Når kommissionæren har eller må anses at have påtaget sig hvervet for et bestemt tidsrum eller at føre en bestemt forretning til afslutning, eller når opsigelsesvarsel er eller må anses aftalt, har kommittenten, hvis kommissionæren i utide frasiger sig hvervet, ret til erstatning for det tab,

han derved lider. Dog er kommissionæren ikke erstatningspligtig, når han i kommittentens undladelse af at opfylde sine pligter eller i andre særlige omstændigheder havde gyldig grund til frasigelsen.

Stk. 2. Hvis kommittenten tilbagekalder sådant hverv som ovenfor omtalt, og han i kommissionærens pligtforsømmelse har gyldig grund dertil, eller hvis sådant hverv bortfalder ifølge kommissionærens konkurs, har kommittenten ligeledes ret til erstatning.

§ 52. Hvis kommissionæren frasiger sig hvervet uden dertil at have gyldig grund i omstændigheder, som kan tilregnes kommittenten eller er at henføre til denne, taber han retten til godtgørelse for udgifter, for såvidt disse som følge af hvervets ophør bliver nyttige for kommittenten.

Stk. 2. Det samme gælder, når kommittenten tilbagekalder hvervet og dertil har gyldig grund i omstændigheder, som kan tilregnes kommissionæren eller er at henføre til denne, samt når hvervet bortfalder ved kommissionærens konkurs.

Om forholdet til trediemand

§ 53. Gods, som er overgivet kommissionæren til salg, vedbliver at være kommittentens ejendom, indtil ejendomsretten overgår til trediemand eller til kommissionæren, når denne selv indtræder som køber.

Stk. 2. Gods, som indkøbskommissionæren erhverver for kommittentens regning, er kommittentens ejendom.

§ 54. Har salgskommissionæren fået godset i sin besiddelse, og forsømmer han sine pligter ved at sælge det til en ufordelagtigere pris end den, der burde være opnået, eller i øvrigt i strid med kommittentens interesser, erhverver køberen alligevel ret til godset, når han ved aftalens indgåelse hverken vidste eller burde vide, at kommissionæren ved salget væsentligt tilsidesatte kommittentens interesser eller handlede svigagtigt overfor kommittenten.

Stk. 2. Når salgskommissionæren på anden måde end ved salg uberettiget råder over godset, medens han har det i sin besiddelse, og når indkøbskommissionæren uberettiget råder over gods, som er erhvervet for kommittentens regning, og som han har i sin besiddelse, gælder det foretagne til fordel for trediemand, som var i god tro ved erhvervelsen.

§ 55. Når kommissionæren, efter at hans hverv er ophørt, ubeføjet sælger eller på anden måde råder over gods, som han har i sin besiddelse for kommittentens regning, gælder alligevel det foretagne til fordel for trediemand, som ved erhvervelsen hverken vidste eller burde vide, at hvervet var ophørt, og at det foretagne som følge deraf var ubeføjet. Er hvervet ophørt ved kommissionærens eller kommittentens konkurs, kan trediemand, når lovgivningens forskrifter om bekendtgørelse af konkursen er iagttagne, ikke påberåbe sig uvidenhed om konkursen.

§ 56. Ved aftale, som kommissionæren for kommittentens regning, men i eget navn indgår med trediemand, erhverver denne kun fordringsret mod kommissionæren, ikke mod kommittenten.

Stk. 2. Trediemand kan ikke overfor kommissionæren eller dennes konkursbo støtte nogen ret derpå, at kommissio-

næren har krav på at få eller har fået gods eller penge af kommittenten til opfyldelse af aftalen.

§ 57. Udenfor handelskommission har kommittenten til enhver tid ret til under de i § 58 nævnte betingelser at gøre den fordring, som ved aftalen erhverves mod trediemand, gældende.

Stk. 2. I handelskommission har kommittenten under samme betingelser ret til at gøre fordringen gældende, når trediemands forpligtelse efter aftalen ikke opfyldes i rette tid, samt når kommissionæren ikke har opfyldt sin i § 7 omtalte afregningspligt eller har handlet svigagtigt mod kommittenten eller er kommet under konkurs.

§ 58. Vil kommittenten gøre fordringsretten gældende mod trediemand, skal han erklære det overfor kommissionæren eller i tilfælde af dennes konkurs overfor konkursboet. Har kommissionæren overfor kommittenten krav af den beskaffenhed, at kommissionæren, når de er forfaldet, ifølge §§ 35 og 36 kan råde over fordringsretten imod trediemand til deres fyldestgørelse, skal kommittenten derhos fyldestgøre sådanne krav eller stille betryggende sikkerhed for deres fyldestgørelse.

Stk. 2. Opfylder kommissionæren eller hans konkursbo trediemands forpligtelse, kan kommittenten ikke gøre fordringen gældende.

§ 59. Kommittenten kan, når han efter §§ 57 og 58 har ret til at gøre fordringen gældende, fra kommissionæren eller dennes konkursbo fordre skriftlig anerkendelse af, at denne ret tilkommer ham.

Stk. 2. Gør kommittenten fordringen gældende uden at have sådan anerkendelse, har han på forlangende af trediemand at stille betryggende sikkerhed for, hvad denne efter § 63 kan komme til at udrede til kommissionæren.

§ 60. Når retten til at gøre fordringen gældende ikke efter §§ 57 og 58 tilkommer kommittenten, har kommissionæren denne ret. Dette gælder også, efter at hvervet er ophørt, dog således, at i tilfælde af kommissionærens konkurs boet træder i hans sted.

Stk. 2. Finder betaling sted til konkursboet, har dette at afgive det modtagne til kommittenten.

§ 61. I fordringen mod trediemand kan der ikke gøres udlæg for kommissionærens gæld, medmindre denne overfor kommittenten har opfyldt trediemands forpligtelse, eller han efter § 35 eller § 36 kan råde over fordringen.

§ 62. Har trediemand opfyldt aftalen overfor kommissionæren, er han dog pligtig på ny at opfylde den overfor kommittenten, såfremt han, da opfyldelsen fandt sted, vidste eller burde vide, at det var kommittenten, som havde retten til at gøre fordringen gældende imod ham.

§ 63. Har trediemand opfyldt aftalen overfor kommittenten, uagtet det ikke var denne, som havde retten til at gøre fordringen gældende imod ham, er han dog pligtig at opfylde den overfor kommissionæren, for såvidt det ikke oplyses, at denne ikke lider nogen skade ved, at opfyldelse er sket til kommittenten i stedet for til ham.

§ 64. Når salgskommissionæren benytter sin ret til at gøre fordring på betaling for solgt gods gældende imod tredie-mand, kan denne bringe i modregning krav på kommissionæren, selv om de er erhvervede af ham på et tidspunkt, da han vidste, at kommissionæren solgte for en andens regning. Krav, som tredie-mand har mod kommittenten, kan han ikke bringe i modregning, uden for så vidt det oplyses, at kommissionæren ikke lider nogen skade ved modregningen.

Stk. 2. Gøres fordringen gældende af kommittenten, kan tredie-mand bringe i modregning, foruden krav på kommittenten, tillige krav på kommissionæren, som han har erhvervet på et tidspunkt, da han hverken vidste eller burde vide, at det var kommittenten, som havde retten til at gøre fordringen gældende imod ham.

Kapitel III.

(Ophævet)

Kapitel IV.

(Ophævet)

Lov nr. 272 af 2. maj 1990¹⁾ om handelsagenter og handelsrejsende indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmel-se:

Justitsministeriet, den 31. marts 2014

KAREN HÆKKERUP

§ 35

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 718 af 25. juni 2010²⁾ om ændring af konkurslo-ven og forskellige andre love (Rekonstruktion m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 55

Stk. 1. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.³⁾

Stk. 2-10. (Udelades)

/ Rikke-Louise Ørum Petersen

-
- 1) Lovændringen vedrører lovens titel og kapitel III-IV.
 - 2) Lovændringen vedrører § 37, stk. 1.
 - 3) Ved bekendtgørelse nr. 208 af 15. marts 2011 er det bestemt, at loven træder i kraft den 1. april 2011.